

TSHHEIDZEN RYHMÄ JA SEN MERKITYS

Olemme aina osoittaneet, että herrat Tshheidze ja kumpp. *eivät* edusta sosialidemokraattista proletariaattia ja että tosi sosialidemokraattinen työväenpuolue ei tee koskaan sovintoa eikä liity yhteen mainitun ryhmän kanssa. Perusteluissamme olemme viitanneet kiistattomiin tosiasioihin: 1) Tshheidzen käyttämä ohjelmalause „maan pelastaminen” ei oikeastaan eroa mitenkään maanpuolustuskannasta; 2) Tshheidzen ryhmä ei ole esiintynyt koskaan hra Potresovia ja kumpp. vastaan, ei edes silloin, kun Martov on esiintynyt näitä vastaan; 3) tämä ryhmä ei ole vastustanut osallistumista sotateollisuuskomiteoihin, mikä on ratkaiseva tosiasia.

Kukaan ei ole edes yrittänyt kumota näitä tosiasioita. Tshheidzen kannattajat ovat yksinkertaisesti olleet vaiti niistä.

Ripittäessään meitä „ryhmäkuntalaisuudesta” „Nashe Slovo” ja Trotski ovat tosiasioiden pakottamina joutuneet kamppailemaan yhä enemmän OK:ta ja Tshheidzeä vastaan; mutta nasheslovolaiset ovat nimenomaan vain „pakosta” (kriitikimme ja tosiasioiden „pakottamina”) perääntyneet asemasta toiseen *sanomatta tähän mennessä* mitään ratkaisevaa. Yhteenkö Tshheidzen ryhmän kanssa vaiko eroon siitä? — sitä he eivät vielääkään uskalla ajatella loppuun saakka!

„Bjulleten Zagranitshnogo Komiteta Bunda” julkaisun 1. numerossa (syyskuu 1916) on julkaistu Pietarista helmikuun 26 pnä 1916 lähetetty kirje. Tämä kirje on arvokas asiakirja, joka vahvistaa meidän antamamme arvion täysin oikeaksi. Kirjeen lähettäjä myöntää ilman muuta, että

„menshevismmin omassa leirissä on epäilemättä kriisi”, samalla kun — tämä on varsin luonnehtivaa — hän *ei ylipäänsä edes mainitse*, että olisi *menshevikkejä, jotka vastustavat* osallistumista sotateollisuuskomiteoihin! Venäjällä hän ei ole nähnyt niitä eikä kuullut niistä!

Hän sanoo, että Tshheidzen ryhmän viidestä jäsenestä kolme vastustaa (samoin kuin OK) ja *kaksi puoltaa* „puolustuskantaa”.

„Ryhmän toimihenkilöt”, hän kirjoittaa, „eivät onnistu saamaan ryhmän enemmistöä luopumaan kannastaan. Paikallinen puolustuskantaa vastustava „aloiteryhmä”⁷⁵ rientää tukemaan ryhmän enemmistöä”.

Noita toimihenkilöitä ovat Potresovin, Maslovin, Ortodoksin⁷⁶ ja kumpp. tapaiset herrat intelligentti-liberaalit, jotka sanovat itseään sosialidemokraateiksi. *Bundilainen on nyt vahvistanut oikeiksi* ne monesti toistamamme väitteet, että tuo *intelligenttiryhmä* on opportunismien ja liberaalisen työväenpolitiikan „pesäke”.

Hän kirjoittaa edelleen: „Elämä on nostanut esille (eivätkö sitä ole nostaneet esille Purishkevitch ja Gutshkov?)... uuden elimen, työväenryhmän, joka muodostuu yhä enemmän työväenliikkeen keskukseksi”. (Kirjoittaja puhuu gutshkovilaisesta eli entistä termiä käyttäöksemme stolypnilaisesta työväenliikkeestä, muunlaista hän ei tunnusta!) „*Sitä valittaessa päädyttiin kompromissiin: ei mitään puolustusta eikä itsepuolustusta, vaan maan pelastaminen, jolla tarkoitetaan jotain kauaskantoisempaa*”.

Sillä tavalla *bundilainen* paljastaa Tshheidzen ja tätä koskevat Martovin valheet! Tshheidze ja OK *tekevät kompromissin valittaessa* gutshkovilaisia junkkareita (Gvozdevia, Breidoa ja muita) sotateollisuuskomiteoihin. Tshheidzen ohjelmalause tietää siis *kompromissia* Potresovin ja Gvozdevien kanssa!

Tämän Martov on salannut ja salaa.

Kompromissi ei rajoittunut siihen. Myös julkilausuma laadittiin tekemällä kompromissi, jota *bundilainen* luonnehtii seuraavasti:

„*Määräperäisyys katosi*”. „Ryhmän enemmistön ja „aloiteryhmän” edustajat jäivät tyytymättömiksi, sillä olihan tuo julkilausuma sittenkin pitkä edistysaskel puolustuskannan määrittämisen mielessä”. „*Kompromissi tietää*

oikeastaan Saksan sosialidemokratian kantaa, mutta Venäjään sovellettuna”.

Niin kirjoittaa bundilainen.

Eiköhän asia liene selvä? On olemassa yksi orgkomitealaisten, tshheidzeläisten ja potresovilaisten puolue. Siinä kamppailevat kaksi siipeä, jotka *sopivat*, tekevät kompromissin ja pysyvät samassa puolueessa. Kompromissi tehdään sillä *pohjalla*, että osallistutaan sotateollisuuskomiteoihin. Kinastellaan vain „motiivien” sanamuodosta (t.s. siitä, millä tavalla petkutetaan työläisiä). Kompromissin tuloksena on „oikeastaan Saksan sosialidemokratian kanta”.

Siis kuinka? Emmekö olleet oikeassa sanoessamme, että OK:n puolue on sosialishovinistinen? Että OK ja Tshheidze puolueena ovat samaa maata kuin Saksan Südekumit?

Niiden ja Südekumien yhtäläisyyden joutuu tunnustamaan jopa bundilainenkin!

Tshheidze kumppaneineen enempää kuin OK:kaan, vaikka ne ovatkin „tyytymättömiä” kompromissiin, eivät ole esiintyneet missään eivätkä milloinkaan sitä vastaan.

Näin oli asianlaita helmikuussa 1916, mutta huhtikuussa 1916 Martov ilmaantuu Kienthaliin „aloiteryhmän” valtuuttamana ja edustaa *koko* OK:ta, Ok:ta *ylipäänsä*.

Eikö tuo ole Internationalen pettämistä?

Katsokaa, miten sitten käy! Potresov, Maslov ja Ortodoks perustavat *oman* ilmi puolustuskantaisen „Delo”⁷⁷ lehtensä, *kutsuvat avustajaksi* Plehanovin ja keräävät yhdeksi ryhmäksi hrat Dmitrijev, Tsherevanini, Majevskit, Gr. Petrovitshit ja muut, koko intelligenttien kuppikunnan, vanhat likvidaattoruuden tukipylyvät. Täydellisen vahvistuksensa saa se, mitä sanoin bolshevikkien nimissä *toukokuussa 1910* („Diskussionnyi Listok”⁷⁸) *riippumattomien legalistien ryhmän* lopullisesta muodostumisesta*.

„Delo” on asettunut häikäilemättömän shovinismin ja reformismin kannalle. Se näkyy, kun silmäilee sitä, miten rva Ortodoks väärentää Marxia tehden hänestä poisjätöjen avulla Hindenburgin liittolaisen („filosofisin” perusteluin, niin että leikki pois!), miten hra Maslov puolustelee (varsinkin „Delon” 2. numerossa) reformismia kautta koko

* Ks. Teokset, 16. osa, ss. 233—246. *Toim.*

linjan, miten hra Potresov syyttää Axelrodia ja Martovia „maksimalismista” ja anarko-syndikalismista, miten koko aikakauslehti esittää puolustusvelvollisuuden „demokratian” asiaksi karttaen kainosti sellaista epämieluisaa kysymystä kuin se, että eiköhän tsarismi käy tätä taantumuksellista sotaa ryöstötarkoituksin, kuristaakseen Galitsian, Armenian j.n.e.

Tshheidzen ryhmä ja OK ovat vaiti. Skobelev lähettää tervehdyksensä „kaikkien maiden Liebknechteille”, vaikka oikea Liebknecht on armottomasti paljastanut ja leimannut häpeämerkillä *kotimaiset* Scheidemannit ja kotimaiset kautskylaiset, jota vastoin Skobelev on jatkuvasti niin Venäjän Scheidemannien (Potresovin ja kumpp., Tshhenkelin ja muiden) kuin myös Venäjän kautskylaisten (Axelrodin ja muiden) aatetoveri ja ystävä.

„Golosin”⁷⁹ 2. numerossa (Samara, syyskuun 20 p:nä 1916) Martov kieltäytyy sekä omista että ulkomaisten ystäviensä nimissä olemasta yhteistyössä „Delon” kanssa ja *samaan aikaan* puolustaa Tshheidzeä ja *samaan aikaan* („Izvestijan” 6. numero, 12. IX. 1916) vakuuttaa yleisölle katkaisseensa suhteensa Trotskiin ja „Nashe Slovoon” muka Venäjän porvarillisen vallankumouksen kiistävän „trotskilaisen” aatteen vuoksi, vaikka jokainen tietää sen valheeksi ja Martovin eronneen „Nashe Slovoista” siitä syystä, että viimeksi mainittu ei voinut sietää, kun Martov *puolusti* OK:ta! Samassa „Izvestijassa” Martov *puolustelee* omaa, jopa Roland-Holstiakin kuohuttanutta saksalaisen yleisön pettämisyritystään, jonka hän teki julkaisemalla saksaksi kirjasen, missä Pietarin ja Moskovan menshevikkien julkilausumasta on jätetty pois *juuri se kohta*, jossa sanotaan heidän *suostuvan osallistumaan* sotateollisuuskomiteoihin!

Johdattakaapa mieleenne väittely, jota Trotski ja Martov kävivät „Nashe Slovossa” ennen Martovin eroamista toimintuksesta. Martov moitti Trotskia siitä, että tämä ei vielääkään tiedä, lähtekö hän ratkaisevalla hetkellä Kautskyn mukaan. Trotski sanoi Martoville, että tämän osana on olla „syötinä”, „houkuttimena”, jolla vallankumouksellisia työläisiä vietellään Potresovien, edelleen OK:n j.n.e. opportunistisen ja shovinistisen puolueen puolelle.

Kumpikin kiistelijä on toistanut *meidän* todisteperustemme. Ja kumpikin on oikeassa.

Totuus Tshheidzestä ja kumpp. tulee ilmi, vaikka sitä kuinka yritettäisiin pitää salassa. Tshheidzen tehtävänä on tehdä kompromisseja Potresovien kanssa ja *verhota* opportunistista ja shovinistista politiikkaa epämääräisin tai miltei „vasemmistolaishenkisin” sanoin. Ja Martovin tehtävänä on puolustaa Tshheidzeä.

*Julkaistu joulukuussa 1916
„Sbornik Sotsial-Demokrata”
kokoelman 2. numerossa
Allekirjoitus: N. L e n i n*

*Julkaistaan kokoelman
tekstin mukaan*
